

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

Show

10 ▾

 entries

Search: 1905-1867

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E-ISSN	TCI Tier	Date for next submission
708	Research and Development Journal, Loei Rajabhat University	วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	1905-1867	–	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2568

Showing 1 to 1 of 1 entries (filtered from 951 total entries)

Previous

1

Next

0

Shares

Thai-Journal Citation Index Centre (<https://tci-thailand.org/>) ↑

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

เราใช้คุกกี้บนเว็บไซต์ของเราเพื่อให้คุณได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมากที่สุดโดยจดจำความชอบของคุณและเข้ามซ้ำ การคลิก " ยอมรับ " แสดงว่าคุณยินยอมให้ใช้คุกกี้ทั้งหมด (อ่านข้อมูลเพิ่มเติม)

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

Cookie settings

ACCEPT

(https://tci-thailand.org/?p=3796)

หนังสือรับรอง
การตอบรับผลงานบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์

ข้าพเจ้า ดร.สัญญา เกียรติทรงชัย ตำแหน่ง บรรณาธิการวารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สถานที่ทำงาน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ถนนเลย-เชียงคาน อำเภอเมือง จังหวัดเลย ๔๒๐๐๐ โทรศัพท์ ๐-๔๒๘๐-๘๐๐๐ ต่อ ๕๑๑๔๓ โทรสาร ๐-๔๒๘๑-๑๑๔๓

ขอรับรองว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภลัย บุญทิม อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ส่งผลงานบทความวิจัย เรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่าแงใน อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์และเผยแพร่ได้ โดยได้ผ่านการพิจารณา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- ☒ ดำเนินการให้คณะกรรมการตรวจสอบ (Peer Review) พิจารณา
 - ☒ แก้ไขตามคณะกรรมการตรวจสอบ (Peer Review)
 - ☒ ผ่านคณะกรรมการตรวจสอบ (Peer Review) พิจารณาตรวจและให้ความเห็นชอบเพื่อนำตีพิมพ์ในวารสาร
 - ☒ บรรณาธิการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร/สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ
- ชื่อ วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๕๘
เดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ดร.สัญญา เกียรติทรงชัย)

บรรณาธิการ

วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔

คำขอบคุณ

๑๕

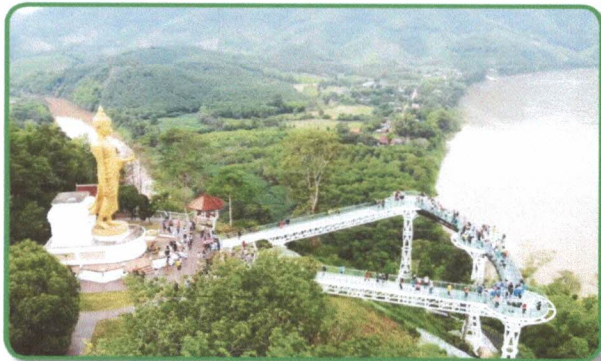
(ผศ.นงนลิน บุญทิษ)

ISSN 1905-1867

ปีที่ 16 ฉบับที่ 58 ตุลาคม - ธันวาคม 2564

การสำรวจประสบการณ์จากประสบการณ์การประกอบอาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมในประเทศไทย	1
ดนตรี สันติชาติ เกิดศิริ เจริญวิศาล มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	
รูปแบบการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทุเรียนหลวลิบล จังหวัดอุตรดิตถ์	13
นิชนิช สุจริต เบนจาวรรณ สุจริต	
ต้นทุนและผลตอบแทนพาณิชย์บนของร้านค้าชุมชนในพื้นที่บ้านเก่าในอำเภอเขาต่อ จังหวัดเพชรบูรณ์	25
นภาสิข บุษกิม	
ผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีต่อวิถีชีวิตของชนในชุมชนจังหวัดจันทบุรี	34
จิตรลดา ปันทอง	
ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวสกายวอล์ก อำเภอเขียงกาน จังหวัดเลย	46
ภัทราพร แก้วเพ็ชร วรดา แก้วเพ็ชร วิสัยพร ยาชามป้อม	
ขีดความสามารถในการรองรับได้ด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ต	58
จรรยาพร สุธรรมา จิตศักดิ์ พุฒจาร พิชัย จิตต์ภักดิ์ ธนวรรษ ดอกจันทร์	
ปัญหาการพิจารณาความเหมาะสมในการออกหมายจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 66	68
มานพ ประวาลกิจจร ชนินาญ สิดส์ ศิริพันธ์ พลรบ	
ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับของโรงพยาบาลในจังหวัดเพชรบูรณ์	79
รัชนิวรรณ ประสงค์กุล	
อิทธิพลของความตระหนักที่มีต่อพฤติกรรมเตรียมความพร้อมการเผชิญหน้าของข้าราชการกรุงเทพมหานคร	88
สวิตต์สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร	
ปาริชาติ อุดกลิ่น อรอน ปันทอง รัชฎาพร บุญเรือง	
การศึกษาความสัมพันธ์ระบบเสียง ปี กลุ่มน้ำโขง	
สวิตต์ ทำจิตพาลักษ์	

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Research and Development Journal, Loei Rajabhat University

ปีที่ 16 ฉบับที่ 58 เดือนตุลาคม – ธันวาคม พุทธศักราช 2564

วัตถุประสงค์

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นวารสารระดับชาติที่ส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพในลักษณะของบทความวิชาการ (Academic article) บทความวิทยานิพนธ์ (Thesis article) และบทความวิจัย (Research article) ของนักวิชาการ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา ในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ในด้านสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยครอบคลุมสาขามานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจและการจัดการ ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ภาษาศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้บทความที่ลงตีพิมพ์และเผยแพร่จะต้องผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการ (Peer review) ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อย่างน้อยบทความละ 2 ท่าน โดยผู้พิจารณาไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้พิจารณา (Double-blind peer review)

ที่ปรึกษา

รศ.สมเจตน์ ดวงพิทักษ์

ผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Peer Reviews)

ดร.เปรมฤดี จิตรเกื้อกุล	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รศ.ดร.เพ็ญศรี เจริญวานิช	คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รศ.ดร.บุญญรัตน์ โชคบันดาลชัย	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ศ.ดร.อัญชลี วงศ์วัฒนา	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.คมกริช การินทร์	วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รศ.ดร.เดือนเด่น นาคสีหราช	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผศ.ดร.อารีรัตน์ ปานศุภวัชร	คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผศ.ดร.ปรียานุช พรหมภาสิต	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผศ.ดร.อรวรรณ บุญพัฒน์	สำนักวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
รศ.ดร.พิมพ์ระวี ใจจันรุ่งสัจย์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
รศ.ดร.วีระกิตติ เสาร์ม	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผศ.ดร.สุขศิลป์ ประสงค์สุข
 ดร.ธวัชชัย ศิลปโชค
 ผศ.ดร.ธนาญ ภูววิทยาร
 รศ.ดร.สุทธิชัย หล่อตระกูล
 ผศ.ดร.วิภาดา เกษตรเอี่ยม
 ผศ.ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์
 รศ.ดร.รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน
 ผศ.ดร.ปราณี เอี่ยมลออภักดิ์
 ผศ.ดร.พิชิต พระพินิจ
 ผศ.ดร.อัญชลี โกกษะนุช

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.นัยนา อรรถนาท
 รศ.ดร.พรสวรรค์ ศิริกาญจนารณ์
 ผศ.ดร.ยิ่งศักดิ์ ศุภโคตร
 ผศ.ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง
 ผศ.ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์
 รศ.ดร.รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน
 รศ.ดร.รุ่งระวี วีระเวสส์
 ผศ.ดร.ไพโรจน์ นวลนุ่ม
 ผศ.ดร.อรทัย เลียงจินดาถาวร
 ผศ.ดร.เอมอร แสนภูวา
 ผศ.จักรกฤษ สถาปนศิริ
 รศ.ดร.วีระกิตติ์ เสาร่ม
 รศ.ดร.รักชนก แสงภักดีจิต
 ผศ.ดร.ขวัญฤดี พรชัยทิวิตต์
 ผศ.ดร.วิภาวี กฤษณะภุมิต
 รศ.ดร.โสวิทย์ บำรุงภักดิ์
 รศ.ดร.สุทธิชัย หล่อตระกูล
 รศ.ดร.ธนวิทย์ บุตรอุดม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 มหาวิทยาลัยนเรศวร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บรรณาธิการอำนวยการ

ผศ.ดร.สุพรรณิ พุกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ

บรรณาธิการ

ดร.สัณชัย เกียรติทรงชัย

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.รุ่งกานต์ อินทวงศ์	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายวิจัยและพัฒนา
ดร.วิศิษฐ์ศิริ ชูสกุล	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายบริการวิชาการ
ดร.เนตรนภา พงเพ็ชร	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายโครงการพระราชดำริ
ดร.ขวัญคนิษฐ์ อินทรตระกูล	รักษาราชการแทนหัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
นายดุสิตาติ ศิริวัลลภ	รักษาราชการแทนหัวหน้างานสารสนเทศการวิจัย

เจ้าหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ

นางสุพัตรา จันทร์รอด	นักวิจัยสถาบันวิจัยและพัฒนา
นางสาวปรีติกร พลดาหาญ	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
นายปริญญา จิตรโคตร	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
นางสาวกมลศรี ราชวงษา	พนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา
นางสาวปิณดา แก้วเกษศรี	นักวิชาการคอมพิวเตอร์

เจ้าของ

สถาบันวิจัยและพัฒนา ชั้น 4 อาคารที่ 20 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ถนนเลย-เชียงคาน ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร. 042-835223-8 ต่อ 41141-2, 042-808000 ต่อ 51143, 086-643-7010 โทรสาร 042-813061
E-mail: research_lru@hotmail.com
เว็บไซต์: <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/researchjournal-lru>

กำหนดออก ปีละ 4 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม, ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน,
ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน, และ ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม

พิมพ์จำนวน 140 เล่ม

ปีที่พิมพ์ 2564

พิมพ์ที่ รุ่งแสงธุรกิจการพิมพ์ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

ISSN 1905-1867

การเผยแพร่ จัดส่งให้แก่ผู้เขียนบทความ คณะ สำนักวิทยบริการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ห้องสมุดของ
สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หอสมุดแห่งชาติ สำนักงาน วช. หน่วยงานภาครัฐ

- ข้อความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนแต่ละท่าน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยและไม่มีส่วนรับผิดชอบใดๆ
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ขอให้ผู้อ่านอ้างอิงในกรณีที่ท่านคัดลอกเนื้อหาบทความในวารสารฉบับนี้

ภาพประกอบปก: แหล่งท่องเที่ยวสกายวอล์ค อำเภอเชียงคาน, เทศกาลเชิงวัฒนธรรม อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

**ต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง
ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์**

**Cost and Return of Candle Fabric of Professional Woman's Group
Ban Lao Neng in Khao Kho District, Phetchabun Province**

นภาพลัย บุญทิม¹

Napalai Boontim¹

Corresponding author's E-mail: b_napalai2004@yahoo.com¹

(Received: March 9, 2021; Revised: June 5, 2021; Accepted: July 8, 2021)

บทคัดย่อ

การศึกษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษากรรมวิธีในการผลิตผ้าเขียนเทียน และศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่งใน อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประธานกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ค่าร้อยละ คำนวณต้นทุน รายได้ กำไรขาดทุน การวิเคราะห์อัตรากำไรต่อยอดขาย ระยะเวลาคืนทุน และการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน

ผลการวิจัย พบว่า ในการผลิตผ้าเขียนเทียนได้แบ่งวัตถุดิบ ออกเป็น 2 ชนิด คือ ผ้าใยกล้วย และผ้าฝ้าย ส่วนกระบวนการผลิตผ้าเขียนเทียน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วาดลวดลายบนผ้า ขั้นตอนที่ 2 การย้อมผ้า ขั้นตอนที่ 3 การลอกเทียน สำหรับต้นทุนการผลิตผ้าเขียนเทียนเฉลี่ยต่อเดือน แบ่งเป็น ผ้าใยกล้วยมีต้นทุนรวม เท่ากับ 58,465 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากค่าวัตถุดิบทางตรง เท่ากับ 48,750 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.38 ของต้นทุนทั้งหมด และต้นทุนต่อผืน เท่ากับ 3,898 บาท ส่วนผ้าฝ้ายมีต้นทุนรวม เท่ากับ 13,465 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากค่าแรงในการเขียนลวดลาย เท่ากับ 8,925 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.28 ของต้นทุนทั้งหมด และต้นทุนต่อผืน เท่ากับ 898 บาท

การวิเคราะห์ผลตอบแทนผ้าเขียนเทียน ประกอบด้วย กำไรจากการจำหน่ายผ้าเขียนเทียนต่อเดือน แบ่งเป็น ผ้าใยกล้วย เท่ากับ 2,352 บาท และผ้าฝ้าย เท่ากับ 1,510 บาท สำหรับการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย ผ้าใยกล้วย คิดเป็นร้อยละ 37.63 ผ้าฝ้าย คิดเป็นร้อยละ 25.17 ระยะเวลาคืนทุน ผ้าฝ้าย 3 เดือน ผ้าใยกล้วย 10 เดือน และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน ผ้าใยกล้วย เท่ากับ 1.60 ผ้าฝ้าย เท่ากับ 1.34 แสดงให้เห็นว่า การผลิตและจำหน่ายผ้าเขียนเทียนนั้นมีผลตอบแทนค่อนข้างสูงและคืนทุนเร็ว ดังนั้น ผ้าเขียนเทียนถือเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่ได้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนเป็นอย่างมาก

คำสำคัญ: ต้นทุน ผลตอบแทน ผ้าเขียนเทียน

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹ Lecturer, Accounting Program, Faculty of Management Science, Phetchabun Rajabhat University

Abstract

The objectives of this study were to study the manufacturing process of candle fabric and to explore the cost and return of candle fabric of professional woman's group Ban Lao Neng in Khao Kho District, Phetchabun Province. This research was qualitative research. The research population was the group president and 12 members of the professional woman's group Ban Lao Neng. The research instrument was a structured interview. The statistics were used descriptive statistics, percentage, cost, income, profit and loss, profit margin, payback period, and benefit-cost ratio.

The research results were as follows: the production of candle fabric was divided into 2 types of raw materials: hemp and cotton fabrics. The manufacturing process of candle fabrics were divided into 3 steps: Step 1 drew a pattern on the fabric. Step 2 dyeing the fabric. Step 3 peeling the candle. The average cost of candle fabric production per month divided into hemp fabric has a total cost of 58,465 baht, due to direct raw materials cost 48,750 baht or 83.38% of the total cost and cost per piece 3,898 baht. The total cost of cotton was 13,465 baht, most of which was the labor cost for drawing patterns 8,925 baht or 66.28% of the total cost and cost per piece 898 baht.

Candle fabric return analysis consists of profit from candle fabric sales per month was divided into hemp fabric is 2,352 baht and cotton is 1,510 baht. Profit margin analysis of hemp fabric was 37.63% and cotton was 25.17%. Payback period of cotton 3 months and hemp fabric 10 months. The benefit-cost ratio of hemp fabric was 1.60 and cotton was 1.34, which showed that the manufacturing quick payback. Therefore, candle fabrics were products of the community that has very worth the investment.

Keywords: cost, return, candle fabric

ความเป็นมาของปัญหา

ผ้าเขียนเทียนเป็นภูมิปัญญาและศิลปะโบราณดั้งเดิมที่มีเอกลักษณ์ของชาวม้ง เป็นมรดกตกทอดมาแต่บรรพบุรุษ ตั้งแต่ยุคสงคราม ขนเผ่าได้ทำการหนีและย้ายรกรากถิ่นฐาน (สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2563) ลวดลายบนผืนผ้ามาจากธรรมชาติ เช่น ลายไม้ ลายดินไก่อ ลายกันหอย ลายดาว เป็นต้น และลายที่มีลักษณะเป็นเรขาคณิต (ปกฤษณา กองวงศ์, 2560) ผู้หญิงชาวม้งส่วนใหญ่มีความสามารถในการวาดลวดลายเขียนเทียนลงบนผืนผ้าที่เตรียมไว้ได้อย่างละเอียดซับซ้อน ผ่านกระบวนการจนเสร็จสิ้นเป็นผืนผ้าสำเร็จที่สวยงาม ผ้าม้งเขียนเทียนจึงเป็นที่

รู้จักและนิยมกันอย่างแพร่หลาย (องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแยง, 2560)

ม้ง บ้านเล่านั่ง เป็นชุมชนขนาดเล็กในแหล่งท่องเที่ยว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้วยขนาดประชากร 800 คน เป็นชุมชนที่ได้รับการจัดตั้งมาแล้ว 16 ปี นับจากปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ทั้งการปลูกข้าวไร่ กระหล่ำปลี เป็นต้น นอกจากนี้ประชากรบางส่วนประกอบอาชีพพนักงานโรงแรม รีสอร์ท (อดุลย์ ประทีปศิริ, 2562) เนื่องจากอำเภอเขาค้อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

บ้านเล่านั่ง เป็นหมู่บ้านที่มีความเป็นวิถีสร้างตัวตน สร้างอัตลักษณ์ให้กับท้องถิ่น ด้วยการยังคงรักษาสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มาตั้งแต่บรรพบุรุษสามารถนำมาใช้ได้จนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะการนำผ้าเขียนเทียนย้อมครามซึ่งมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นมาตัดเย็บเป็นเครื่องแต่งกายของสตรี ซึ่งถือเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษที่นับวันกำลังจะสูญหาย ทุกวันนี้ชาววังบ้านเล่านั่งไม่ได้ทำผ้าเขียนเทียนเพื่อไว้ใช้ในครอบครัวเท่านั้น แต่ยังผลิตเพื่อจำหน่าย อีกทั้งได้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่งขึ้น และผ้าเขียนเทียนเป็นสินค้า OTOP ของกลุ่มด้วย ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ของกลุ่มเป็นผ้าผืน เพื่อนำไปตัดเย็บและตกแต่งเครื่องแต่งกาย จากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลในเบื้องต้น พบว่าการผลิตและจำหน่ายผ้าของกลุ่มนั้น ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผ้าเขียนเทียน จึงไม่ได้มีการคำนวณต้นทุน อีกทั้งการกำหนดราคาขาย กลุ่มกำหนดจากปริมาณลดหลั่นบนผ้าประกอบกับความสวยงามและความประณีตในการทำผ้าเขียนเทียน ส่งผลให้กลุ่มไม่ทราบข้อมูลต้นทุนที่แท้จริง รวมทั้งราคาขายที่กำหนดขึ้นนั้นเหมาะสมกับต้นทุนที่เสียไปหรือไม่ (นุชจริย ประทีปศิริ, 2561) กลุ่มได้เล็งเห็นความสำคัญของข้อมูลบัญชีเนื่องจากต้องการข้อมูลเพื่อคำนวณต้นทุน และเป็นแนวทางในการกำหนดราคาขาย อีกทั้งส่งผลให้ทราบถึงผลการดำเนินงานของกลุ่มอีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ภายใต้งานวิจัยภูมิปัญญาผ้าเขียนเทียนชาวไทยภูเขาของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ การศึกษาดังกล่าวข้างต้นก็เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนในการผลิตผ้าเขียนเทียน และ

ผลตอบแทนในการจำหน่ายผ้าเขียนเทียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบริหารต้นทุนสินค้า และการกำหนดราคาขาย อีกทั้งยังช่วยในการวางแผนการผลิตสินค้าของกลุ่มในอนาคตได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษากรรมวิธีในการผลิตผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อดำเนินการศึกษากลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง ประกอบด้วย ประธานกลุ่ม ผู้ผลิตผ้าเขียนเทียน และสมาชิกในกลุ่ม จำนวน 12 คน

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง ประกอบด้วย ประธานกลุ่ม ผู้ผลิตผ้าเขียนเทียน และสมาชิกในกลุ่ม จำนวน 12 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured interview) ประกอบด้วย ข้อคำถาม 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและประวัติของกลุ่ม

ส่วนที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผ้าเขียนเทียน ประกอบด้วย ประวัติ ลดหลั่น วัสดุ และขั้นตอนในการทำผ้าเขียนเทียน

ส่วนที่ 3 ต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียน ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบ ค่าแรง ค่าใช้จ่ายการผลิต ปริมาณผลผลิต ปริมาณขาย และราคาขาย

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการทำผ้าเขียนเทียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ เอกสาร ข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผ้าเขียนเทียน

4.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับประธานกลุ่ม ผู้ผลิตผ้าเขียนเทียน และสมาชิกในกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง

5. การตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ในด้านข้อมูล จากแหล่งเวลา สถานที่และบุคคล ด้านทฤษฎีตรวจสอบจากการศึกษา เอกสารเพิ่มเติม และสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ และด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลตรวจสอบจากการสังเกตควบคู่กับการซักถาม และให้ทางกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่งเป็นผู้ตรวจความถูกต้องหลังจากสรุปผลการวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยนำข้อมูลมาคำนวณต้นทุนผ้าเขียนเทียน (Product costs) รายได้ (Income) กำไร (Profit) ขาดทุน (Loss) และวิเคราะห์อัตรากำไรต่อยอดขาย (Profit margin) ระยะเวลาคืนทุน (Payback period) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit – Cost ratio)

ผลการวิจัย

1. ผ้าเขียนเทียน

เป็นภูมิปัญญาของสตรีชาวเขาเผ่าม้งดำ ที่ชาวม้งในบ้านเล่านั่ง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2551 ภายใต้งานของศูนย์วิจัย ประทีปศิริ ประธานและผู้ก่อตั้งกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่านั่ง โดยรวบรวมสมาชิกสตรีชาวม้งที่มีความสามารถในการทำผ้าเขียนเทียน จัดตั้ง

กลุ่มขึ้น มีสมาชิกทั้งหมด 12 คน ส่วนสมาชิกที่ผลิตผ้าเขียนเทียนนั้นมีเพียง 5 คน ซึ่งผ้าเขียนเทียนของกลุ่มมี 2 ชนิด ได้แก่ ผ้าฝ้าย และผ้าใยกล้วย

ภาพที่ 1 ผ้าเขียนเทียน

ลวดลายที่ปรากฏอยู่บนผ้าในอดีตลวดลายส่วนใหญ่จะเป็นเส้นตรงหรือลายเฉียง ต่อมาได้มีการคิดค้นลวดลายจากสิ่งใกล้ตัวหรือธรรมชาติรอบบ้าน โดยลวดลายที่ปรากฏอยู่บนผ้าเขียนเทียนในปัจจุบันนั้นมีประมาณ 20 กว่าลาย แต่มีลายหลักๆ ที่มักจะปรากฏอยู่บนผ้าแทบทุกผืน คือ “ลายเก้าฟาง” ซึ่งเป็นลวดลายที่ดีเป็นเอกลักษณ์ของผ้าเขียนเทียน

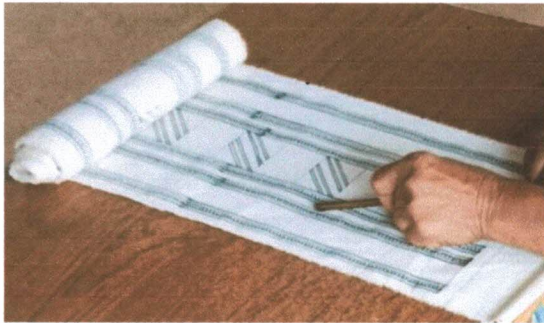

ภาพที่ 2 ลายเก้าฟาง

2. กระบวนการผลิตผ้าเขียนเทียน

ขั้นตอนที่ 1 วาดลวดลายบนผ้า โดยการนำผ้าใยกล้วยหรือผ้าฝ้ายที่เตรียมไว้วางลงบนไม้กระดาน

แล้วตีเป็นช่องสี่เหลี่ยมขนาดเท่าๆ กัน จากนั้นต้มเทียน หรือขี้ผึ้งให้ละลาย ใช้ปากกาสำหรับเขียนเทียน จุ่มเทียน ในหม้อแล้ววาดลวดลายลงบนผืนผ้าตามต้องการ จนเต็มทั้งผืน

ภาพที่ 3 การวาดลวดลาย

ภาพที่ 4 ผ้าเขียนลายด้วยเทียน

ขั้นตอนที่ 2 การย้อมผ้า ต้มน้ำครามแล้ว ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น จากนั้นนำผ้าที่เขียนลายเสร็จแล้วลงไป จุ่มย้อมประมาณ 30 นาที จึงนำผ้าขึ้นมาผึ่งลมให้แห้ง แล้วนำกลับไปย้อมซ้ำทั้งหมด 5 รอบ โดยการย้อม แต่ละรอบต้องเติมสีใหม่ทุกรอบ

ขั้นตอนที่ 3 การลอกเทียน นำผ้าที่ผ่านการ ย้อมแล้วไปต้มลอกเทียนในน้ำเดือดประมาณ 5 นาที จากนั้นนำผ้าไปซักในน้ำสะอาดบิดให้หมาด แล้วนำไป ตากแดด

ผ้าเขียนเทียนที่ผลิตได้ในแต่ละครั้งจะได้ ประมาณ 15 ผืน ซึ่งแต่ละผืนจะมีความกว้าง 12 นิ้ว และมีความยาว 5 เมตร

3. ต้นทุนผ้าเขียนเทียน

ต้นทุนในการผลิตผ้าเขียนเทียนจะจำแนกตาม วัสดุที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ ต้นทุนของผ้าผ้าย และต้นทุน ของผ้าใยกล้วย ซึ่งสามารถแสดงได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ต้นทุนผ้าเขียนเทียนชนิดผ้าผ้าย

รายการ	ต้นทุน (บาท)*	ค่าร้อยละ (%)
1. ค่าวัตถุดิบ		
1.1 ผ้าผ้าย	3,750	27.85
1.2 เทียนแผ่น	300	2.23
1.3 สีย้อมครามธรรมชาติ	250	1.86
รวมค่าวัตถุดิบ	4,300	31.94
2. ค่าแรง		
2.1 ค่าเขียนลวดลาย	8,925	66.28
2.2 ค่าย้อมสีผ้า	200	1.49
รวมค่าแรง	9,125	67.77
3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต		
3.1 ถ่านสำหรับต้มเทียนและย้อม	40	0.29
รวมค่าใช้จ่ายในการผลิต	40	0.29
ต้นทุนการผลิตรวม	13,465	100
ต้นทุนการผลิตต่อผืน	898	

จากตารางที่ 1 พบว่า ต้นทุนการผลิตรวมโดย เฉลี่ยสำหรับผ้าผ้าย 15 ผืน เป็นเงินทั้งสิ้น 13,465 บาท ประกอบด้วย ต้นทุนค่าวัตถุดิบ 4,300 บาท คิดเป็น ร้อยละ 31.94 ได้แก่ ผ้าผ้าย 3,750 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.85 เทียนแผ่น 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.23 สีย้อม ครามธรรมชาติ 250 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.86 ต้นทุน ค่าแรง 9,125 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.77 ได้แก่ ค่าเขียน ลวดลาย 8,925 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.28 ค่าย้อมสีผ้า 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.49 และค่าใช้จ่ายในการผลิต

ได้แก่ ค่าถ่านสำหรับต้มเทียนและย้อม 40 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.29 เมื่อคิดต้นทุนการผลิตต่อผืน เท่ากับ 898 บาท

ตารางที่ 2 ต้นทุนผ้าเขียนเทียนชนิดผ้าใยกล้วย

รายการ	ต้นทุน (บาท)	ค่าร้อยละ (%)
1. ค่าวัตถุดิบ		
1.1 ผ้าใยกล้วย	48,750	83.38
1.2 เทียนแผ่น	300	0.51
1.3 สีย้อมครามธรรมชาติ	250	0.43
รวมค่าวัตถุดิบ	49,300	84.32
2. ค่าแรง		
2.1 ค่าเขียนลวดลาย	8,925	15.27
2.2 ค่าย้อมสีผ้า	200	0.34
รวมค่าแรง	9,125	15.61
3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต		
3.1 ถ่านสำหรับต้มเทียนและย้อม	40	0.07
รวมค่าใช้จ่ายในการผลิต	40	0.07
ต้นทุนการผลิตรวม	58,465	100
ต้นทุนการผลิตต่อผืน	3,898	

จากตารางที่ 2 พบว่า ต้นทุนการผลิตรวมโดยเฉลี่ยสำหรับผ้าใยกล้วย 15 ผืน เป็นเงินทั้งสิ้น 58,465 บาท ประกอบด้วย ต้นทุนค่าวัตถุดิบ 49,300 บาท คิดเป็นร้อยละ 84.32 ได้แก่ ผ้าใยกล้วย 48,750 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.38 เทียนแผ่น 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.51 สีย้อมครามธรรมชาติ 250 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.43 ต้นทุนค่าแรง 9,125 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.61 ได้แก่ ค่าเขียนลวดลาย 8,925 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.27 ค่าย้อมสีผ้า 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.34 และค่าใช้จ่ายในการผลิต ได้แก่ ค่าถ่านสำหรับต้มเทียนและย้อม 40 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.07 เมื่อคิดต้นทุนการผลิตต่อผืน เท่ากับ 3,898 บาท

4. ผลตอบแทนการจำหน่ายผ้าเขียนเทียน

ผลตอบแทนการจำหน่ายผ้าเขียนเทียนต่อเดือนจำแนกตามวัสดุที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ ผลตอบแทนผ้าฝ้าย (ปริมาณขาย 5 ผืน ราคาขายผืนละ 1,200 บาท) และผ้าใยกล้วย (ปริมาณขาย 1 ผืน ราคาขายผืนละ 6,250 บาท) สามารถแสดงได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3 ผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนเฉลี่ยต่อเดือน

ประเภทผ้า	ยอดขาย (บาท)	ต้นทุน (บาท)	กำไร (ขาดทุน)
1. ผ้าฝ้าย	6,000	4,490	1,510
2. ผ้าใยกล้วย	6,250	3,898	2,352
รวม	12,250	8,388	3,862

จากตารางที่ 3 พบว่า กำไรจากการจำหน่ายผ้าเขียนเทียนรวมเฉลี่ยต่อเดือน 3,862 บาท แบ่งเป็นกำไรจากผ้าฝ้าย 1,510 บาท เมื่อคิดกำไรต่อผืน เท่ากับ 302 บาท และกำไรจากผ้าใยกล้วย 2,352 บาท

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ผลตอบแทนผ้าเขียนเทียน

ประเภทผ้า	อัตรา กำไรต่อ ยอดขาย (%)	ระยะ เวลา คืนทุน	อัตราส่วน ผลตอบแทน ต่อต้นทุน
1. ผ้าฝ้าย	25.17	3 เดือน	1.34
2. ผ้าใยกล้วย	37.63	10 เดือน	1.60
รวม	32.52	6 เดือน	1.48

จากตารางที่ 4 พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย ผ้าใยกล้วย คิดเป็นร้อยละ 37.63 ผ้าฝ้าย คิดเป็นร้อยละ 25.17 ระยะเวลาคืนทุน ผ้าฝ้าย 3 เดือน ผ้าใยกล้วย 10 เดือน และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน ผ้าใยกล้วย เท่ากับ 1.60 ผ้าฝ้าย เท่ากับ 1.34

อภิปรายผล

1. ต้นทุนการผลิตผ้าเขียนเทียนประเภท ผ้าใยกล้วยง ส่วนใหญ่เป็นค่าวัตถุดิบ โดยเฉพาะค่า ผ้าใยกล้วยง คิดเป็นร้อยละ 83.38 เป็นต้นทุนสูงที่สุดในการผลิตผ้าเขียนเทียน ซึ่งสอดคล้องกับ แก้วมณี อุทิมรย์ และคณะ (2560) ที่ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทอผ้าไหมมัดหมี่ตีนแดง ตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ต้นทุนที่สูงที่สุดในการทอผ้า คือ ค่าวัตถุดิบ โดยเฉพาะวัตถุดิบ (ผ้าไหม) ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูง ส่วนผ้าใยกล้วยงที่ใช้ในการผลิตผ้าเขียนเทียนมีราคาค่อนข้างสูง เนื่องจากขั้นตอนในการทอค่อนข้างยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้เวลาค่อนข้างนาน โดยเริ่มจากนำต้นกล้วยมาฉีกเป็นเส้น จากนั้นตำให้ نرم แล้วมัดต่อกันเป็นเส้นยาว แขน้ำชี้เฝ้าเพื่อพอกให้ขาว ก่อนนำไปทอเป็นผืนผ้า (สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2564) และผ้าใยกล้วยงส่วนใหญ่จำหน่ายเฉพาะกลุ่ม ชาววังเท่านั้น เมื่อต้นทุนค่าวัตถุดิบสูง กลุ่มอาชีพสตรี บ้านเล่านั่งจึงกำหนดราคาขายผ้าเขียนเทียนประเภท ใยกล้วยงสูงขึ้นตาม ส่งผลให้ปริมาณขายลดลงอย่างมาก ดังนั้น ทางกลุ่มจึงเน้นจำหน่ายผ้าฝ้ายมากขึ้นถึงจะได้ผลตอบแทนน้อยกว่าแต่ทางกลุ่มสามารถขายผ้าได้รวดเร็วขึ้น ปริมาณขายเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังใช้ระยะเวลา คืนทุนเพียง 3 เดือน

2. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบัน ต้นทุนการผลิตผ้าเขียนเทียนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ต้องปรับราคาขายเพิ่มขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับทศพร ไชยประคอง และปฐมชัย กรเลิศ (2561) ได้ทำการศึกษา และวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ ผ้าฝ้ายทอมือ: กรณีศึกษาหมู่บ้านอาบช้าง ตำบล สบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่สูง มีผลทำให้การกำหนดราคาขายสูงตามไปด้วยนั้น ส่งผลต่อยอดขายลดลง เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีราคาแพง ลูกค้าที่มีอำนาจซื้อเฉพาะกลุ่ม อีกทั้งยังเป็น

ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมแก่การสวมใส่ในบางโอกาสตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป จากเหตุผลดังกล่าวทางกลุ่มไม่ต้องการที่จะเพิ่มราคาขาย จึงร่วมกันหาแนวทางในการลดต้นทุน โดย

2.1 การวางแผนการผลิตในแต่ละรอบด้วยการคำนวณวัตถุดิบ ได้แก่ ผ้าฝ้าย/ผ้าใยกล้วยง ที่ต้องใช้ในแต่ละรอบ แล้วจึงทำการสั่งซื้อ กล่าวคือ ทางกลุ่มจะทำการสั่งซื้อในปริมาณมากเพื่อได้ราคาส่ง และลดจำนวนการสั่งซื้อลง เพื่อลดค่าขนส่ง

2.2 มีการกำหนดลดลดขายบนผืนผ้าว่าจะใช้ลดลดขายอะไรบ้าง จำนวนกี่ลาย เพื่อควบคุมค่าแรงในการวาดลดลดขาย เนื่องจากผ้าที่มีลดลดขายมากเกินไปส่งผลให้ต้นทุนสูง ราคาขายสูง ลูกค้าไม่มีกำลังซื้อทำให้ขายไม่ได้

2.3 ทางกลุ่มได้ใช้ภูมิปัญญาในการนำเทียนที่ต้มแล้วกลับมาใช้ซ้ำ เพื่อช่วยลดต้นทุนในการซื้อเทียนได้

3. กำไรจากการจำหน่ายผ้าเขียนเทียน พบว่า ผ้าใยกล้วยงสูงกว่าผ้าฝ้าย เนื่องจากทางกลุ่มกำหนดราคาขายไว้ค่อนข้างสูง แม้ผลตอบแทนสูงแต่ปริมาณขายและระยะเวลาคืนทุนจะต่ำกว่าผ้าฝ้าย เนื่องจากลูกค้าไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูง ดังนั้น ทางกลุ่มควรใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อกำหนดราคาขายด้วยวิธีอัตราส่วนเพิ่ม (Markup percentage) (ศศิวิมล มีอำพล, 2558) โดยต้องคำนึงด้วยว่าส่วนเพิ่มสามารถชดเชยต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขายและบริหาร ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดราคาสินค้าเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับกำลังซื้อของลูกค้า ซึ่งส่งผลให้ปริมาณการขายเพิ่มมากขึ้น

4. การวิเคราะห์ผลตอบแทนต่อต้นทุนผ้าเขียนเทียนโดยรวม มีค่า 1.48 ประกอบด้วย ผ้าใยกล้วยงมีค่า 1.60 และผ้าฝ้าย 1.34 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ผ้าเขียนเทียนของกลุ่มอาชีพสตรี บ้านเล่านั่ง เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิปัญญา

ชาวม้งที่คุ้มค่าต่อการลงทุน สอดคล้องกับ ปิยะนุช เทือกเทพ และวรุณ นิลเขต (2560) ที่ได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจผ้าไหม บ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ความเป็นไปได้ในทางเศรษฐศาสตร์ของการลงทุนธุรกิจผ้าไหม โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนมากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ธุรกิจผ้าของชุมชนมีความเป็นไปได้ในการลงทุน เนื่องจากผลผลิตที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น สำหรับผ้าเขียนเทียนของชาวม้งนั้นมีผลผลิตที่ถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถสร้างรายได้ให้กับสมาชิกและชุมชนบ้านเล่างิ้ง ซึ่งสอดคล้องกับ อินทิรา ศิลปาจารย์, จริญญา สันฐิตินาววัฒน์, น้ำอ้อย จันทะนาม, แพร่วิภา นิลแก้ว และสุภาภรณ์ แสนทนต์ (2560) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และสืบทอดผ้าเขียนเทียนของชาวไทยเผ่าม้งในจังหวัดเชียงราย พบว่า หากกลุ่มผ้าเขียนเทียนมีศักยภาพในการผลิตเพื่อจำหน่ายตามความต้องการของตลาดได้ หากตลาดรองรับ ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นการส่งผลดีในเรื่องการอนุรักษ์และการสืบทอดผ้าเขียนเทียนให้คงอยู่ ควบคู่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นในชุมชน เพื่อความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาวม้ง รวมทั้งเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยรวม

สรุปผลการวิจัย

1. ผ้าเขียนเทียนเป็นภูมิปัญญาของสตรีชาวเขาเผ่าม้งดำกายได้การนำของคณนุชจริย ประทีปศิริ ประธาน และผู้ก่อตั้งกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่างิ้ง ผ้าเขียนเทียนของกลุ่มมี 2 ชนิด ได้แก่ ผ้าฝ้าย และผ้าใยกล้วยง ลวดลายที่ปรากฏอยู่บนผ้ามีประมาณ 20 กว่าลาย แต่มีลายหลักๆ ที่มักจะปรากฏอยู่บนผ้าแทบทุกผืน คือ “ลายเกี้ยวฟาง” ซึ่งเป็นลวดลายที่ถือเป็น

เอกลักษณ์ กระบวนการผลิตผ้าเขียนเทียน เริ่มตั้งแต่วาดลวดลายบนผ้า การย้อมผ้า และการลอกเทียน ผ้าเขียนเทียนที่ผลิตได้ในแต่ละครั้งจะได้ประมาณ 15 ผืน ซึ่งแต่ละผืนจะมีความกว้าง 12 นิ้ว และมีความยาว 5 เมตร

2. ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยรวมผ้าใยกล้วยงเท่ากับ 58,465 บาท ต้นทุนต่อผืน เท่ากับ 3,898 บาท ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากวัตถุดิบซึ่งก็คือผ้าใยกล้วยง ส่วนต้นทุนเฉลี่ยรวมผ้าฝ้าย เท่ากับ 13,465 บาท ต้นทุนต่อผืน เท่ากับ 898 บาท ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากค่าแรงในการเขียนลวดลาย

3. กำไรจากการจำหน่ายผ้าเขียนเทียนรวมเฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 3,862 บาท ประกอบด้วย กำไรจากผ้าฝ้าย เท่ากับ 1,510 บาท และกำไรจากผ้าใยกล้วยง เท่ากับ 2,352 บาท

4. การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อ ยอดขาย ผ้าใยกล้วยง ร้อยละ 37.63 ผ้าฝ้าย ร้อยละ 25.17 ระยะเวลาคืนทุน ผ้าฝ้าย 3 เดือน ผ้าใยกล้วยง 10 เดือน และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน ผ้าใยกล้วยง เท่ากับ 1.60 ผ้าฝ้าย เท่ากับ 1.34

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่างิ้งควรมีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย, รายงานการขาย และรายงานการผลิต เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดราคาขาย วางแผนการผลิต เพื่อให้มีผ้าเพียงพอกับความต้องการของลูกค้าทั้งขายปลีกในจังหวัดเพชรบูรณ์ และการนำสินค้าไปจำหน่ายในงานแสดงสินค้าต่างๆ ที่ทางกลุ่มไปออกร้าน อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการลดต้นทุนในการผลิตผ้าเขียนเทียนด้วย

2. กลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่างิ้งสามารถนำข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนผ้าเขียนเทียนไปใช้เป็นแนวทางในการลดต้นทุนการผลิต เช่น กลุ่มควรวางแหล่ง

วัตถุดิบที่มีราคาถูก สร้างเครือข่ายในการสั่งซื้อ และใช้วิธีการสั่งซื้อที่ประหยัดที่สุด (Economic Order Quantity: EOQ) เพื่อลดต้นทุนทางด้านวัตถุดิบ ช่วยให้การจำหน่ายผ้าเขียนเทียนมีกำไรเพิ่มขึ้นได้

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาส่งเสริมภูมิปัญญาการทำผ้าเขียนเทียนของกลุ่มทั้งในด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านบัญชีการเงิน และด้านการตลาด เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและหลากหลายมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ทุกเพศทุกวัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผ่านชนิดอื่นๆ ของชาวไทยภูเขา

2. ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าเขียนเทียน

เอกสารอ้างอิง

แก้วมณี อุทธิรัมย์ และคณะ. (2560). การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทอผ้าไหมมัดหมี่ตีนแดง ตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 12(2), 116-124.

ทศพล ไชยประสงค์, และปฐมชัย กรเลิศ. (2561). การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ: กรณีศึกษานมู่บ้านหนองอาบช้าง ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 28(1), 71-83.

ปภุษา กองวงศ์. (2560, 18 กันยายน). ผ้าเขียนเทียนบาติกแห่ง "บ้านม้งดอยบุย". สืบค้นจาก http://www.khaosod.co.th/lifestyle/new_514257.

ปิยะนุช เทือกเทพ และวรรณุช นิลเขต. (2560).

การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจผ้าไหม บ้านหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (น.1129-1134). การประชุมวิชาการ ประจำปี 2560. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ศศิวิมล มีอำพล. (2558). การบัญชีเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.

สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564, 7 มกราคม). ผ้าเขียนเทียนสีธรรมชาติอัตลักษณ์วิถีเผ่าม้ง. สืบค้นจาก <http://social.nia.or.th/2021/open0021/>.

อินทิรา ศิลปาจารย์, จริญญา สันฐิธรนาวัฒน์, น้ำอ้อย จันทะนาม, แพรววิภา นิลแก้ว และสุภาภรณ์ แสนทนต์. (2560). โครงการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และสืบทอดผ้าเขียนเทียนของชาวไทยเผ่าม้งในจังหวัดเชียงราย (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม.

องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแยง. (2560, 16 มิถุนายน). ผ้าเขียนเทียนศิลปะของชนเผ่าม้ง. สืบค้นจาก <http://www.pongyeantour.com/Article.php?id=126>.

ผู้ให้สัมภาษณ์

นุชจริย์ ประทีปศิริ. (2561, 5 กันยายน). ประธานกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเล่าง์ ตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. [สัมภาษณ์].

อดุลย์ ประทีปศิริ. (2562, 27 กรกฎาคม). อดีตผู้ใหญ่บ้านบ้านเล่าง์ ตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. [สัมภาษณ์].